

sum@sum.dk
sagl@sum.dk

**RÅDET FOR
SOCIALT
UDSATTE**

23. oktober 2019

Bekendtgørelser vedr. ændringslove til lov om anvendelse af tvang i psykiatrien m.v. (psykiatriloven)

Rådet takker for høringen. Rådet har følgende bemærkninger.

Bekendtgørelse om åbning og kontrol af post, undersøgelse af patientstuer og ejendele, kropsvisitation og anvendelse af kropsscannere og narkohunde m.v.

Rådet har tidligere givet udtryk for, at Rådet stiller sig kritisk over for idéen om, at indførelsen af kropsscannere og narkohunde er en egnet måde at styrke indsatsen over for rusmidler på psykiatriske afdelinger. Rådet anser derimod, at problemet først og fremmest bør adresseres ved at tilvejebringe egnede behandlingstilbud, hvor patienter kan modtage en integreret behandling, der tager højde for deres psykiske lidelse såvel som deres afhængighed. Kropsscannere og narkohunde er næppe løsningen, men kan tværtimod være med til at skabe et konfliktfyldt behandlingsmiljø. Rådet har derfor anbefalet, at man i stedet prioriterer ressourcerne på en relevant misbrugsbehandling i forbindelse med den psykiatriske behandling.

Rådet finder, at det som minimum bør fremgå af bekendtgørelsen, at såfremt medikamenter eller rusmidler beslaglægges på en psykiatrisk afdeling, skal lægen have en samtale med patienten om behovet for evt. regulering af medicin. Dette ud fra en formodning om, at patienter, der indfører rusmidler og medikamenter på psykiatriske afdelinger, gør det, fordi de har behov for det.

Bekendtgørelse om anvendelse af anden tvang end frihedsberøvelse på psykiatriske afdelinger

Det fremgår af bekendtgørelsens § 3 stk. 4, at patienten forud for overlægens beslutning om tvangsbehandling "så vidt muligt" skal have haft mulighed for at drøfte spørgsmålet med sin patientrådgiver. Det bør i stedet fremgå, at patienten skal have haft mulighed for at drøfte spørgsmålet med sin patientrådgiver, bortset fra akutte situationer, hvor udsættelse af behandlingen er til fare for patientens liv eller helbred.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 20, at lægen, når det er af afgørende betydning for bedring af en meget urolig patients tilstand, som en mindre indgribende foranstaltning kan beslutte, at patienten om fornødent med magt skal have et beroligende middel. Det bør understreges, at dette er tvangsmedicinering, og at betingelserne herfor skal være opfyldt, som beskrevet i bekendtgørelsens §§ 2-8.

Bekendtgørelse om underretning og klagevejledning i forbindelse med anvendelse af tvang i psykiatrien

Det bør fremgå tydeligt i forbindelse med klagevejledning, at patienten skal have mulighed for at drøfte klagemulighederne med sin patientrådgiver. Det bør fremgå, at klagevejledningen som udgangspunkt gives både mundtligt og skriftligt, så patienten har mulighed for at genkalde sig indholdet af vejledningen, bl.a. med henblik på efterfølgende at kunne drøfte klagemulighederne med sine pårørende eller sin patientrådgiver.

Med venlig hilsen

Jann Sjursen